

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119435028
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6119435028.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu V. W., U. so sídlom G., Z. XX, H. XX XXX XXX proti žalovanej Q. E., nar. XX.X.XXXX, štátnej občianske Slovenskej republiky trvale bytom I. o zaplatenie 2.716,30 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 20Csp/15/2020-267 zo dňa 12. marca 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia 2.176,30 eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.176,30 eur od 8.11.2019 do zaplatenia s odôvodnením, že jeho právny predchodca B. W., U.. neskôr podnikajúci pod obchodným menom W. W., U., uzatvoril so žalovanou zmluvu o bežnom účte spolu s dodatkom týkajúcim sa poskytnutia povoleného prečerpania na bežnom účte. Na základe dodatku ku zmluve o bežnom účte bol žalovanej poskytnutý kontokorentný úver k bežnému účtu a žalovaná bola povinná na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás, poplatkov a pod.. Žalovaná sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej sumy a dlh nevyrovnala, preto bol účet bankou zatvorený dňa 7.11.2019 s debetným zostatkom vo výške 2.176,30 eur, zaplatenia ktorej sumy sa žalobca domáha, pričom žalovaná istina 2.176,30 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými obratmi a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte.

2. Súd vykonal v spore dokazovanie, z ktorého zistil, že I. O., H. XX XXX XXX a žalovaná uzatvorili dňa 9.3.2006 Zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej "zmluva o bežnom účte"), na základe ktorej banka naďalej viedla žalovanej bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX v mene SK. Dňa 1.10.2010 B. W. U. H. XX XXX XXX a žalovaná uzatvorili dodatok k zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorého bolo podľa čl. 2 bodu 1 za podmienok a dojednaní uvedených v tomto dodatku a v obchodných podmienkach pre poskytovanie spotrebiteľských úverov formou povoleného prečerpania a prekročenia B. W., U. (obchodné podmienky 1) poskytnutie povoleného prečerpania, teda záväzok banky na bežnom účte žalovanej vykonávať platobné operácie nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte až do výšky úverového rámca povoleného prečerpania a záväzok žalovanej peňažné prostriedky čerpané z tohto úverového rámca vrátiť banke spolu s príslušenstvom. Podľa čl. 2 bod 2 dodatku k zmluve o bežnom účte sú základné parametre povoleného prečerpania uvedené v prílohe č. 1 dodatku, ktorá tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť. Podľa čl. 6 bod 5 dodatku ku zmluve o bežnom účte vzájomné práva a záväzky zmluvných

strán, ktoré neupravuje výslovne dodatok sa riadia zmluvou o bežnom účte, obchodnými podmienkami 1, obchodnými podmienkami 2, všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP) v uvedenom poradí záväznosti. Klient vyhlasuje a svojím podpisom na tomto dodatku potvrdzuje, že sa s obsahom obchodných podmienok, VOP a sadzobníka poplatkov riadne oboznámil.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 2 písm. a), b), e), f), § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 až 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku k zmluve o bežnom účte / ďalej len "zákon č. 129/2010 Z.z.", § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, § 497, § 708 ods. 1 a § 710 Obchodného zákonníka. Uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 9.3.2006 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou a žalovanou ako majiteľom účtu uzavretá zmluva o bežnom účte podľa ustanovenia § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a dňa 1.10.2010 dodatok k tej zmluve o bežnom účte podľa § 710 Obchodného zákonníka, z ktorého dodatku vyplýval záväzok banky na bežnom účte žalovanej vykonávať platobné operácie nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte až do výšky úverového rámca povoleného prečerpania 1660 eur a záväzok žalovanej peňažné prostriedky čerpané z tohto úverového rámca vrátiť banke spolu s príslušenstvom, a to v mesačných splátkach vo výške podľa rozhodnutia žalovanej. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a aj v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže žalovanej bol úver poskytnutý na jej osobnú potrebu, a právny predchodca žalobcu úver poskytol ako podnikateľ, keďže predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov na základe bankového povolenia. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata pohľadávky vzniknutej voči žalovanej na základe dodatku k zmluve o bežnom účte zo dňa 1.10.2010, pretože z obchodného registra bolo preukázané, že B. W., U., H. XX XXX XXX, ktorá uzavrela predmetný dodatok so žalovanou a následne od 15.2.2013 podnikala pod obchodným menom W. W., U.a zlíčila so žalobcom ku dňu 1.8.2017 a žalobca sa stal právnym nástupcom tejto banky. Žalobca uplatnenú peňažnú pohľadávku vypočítal ako rozdiel medzi všetkými kreditnými a všetkými debetnými obratmi na bežnom účte žalovanej. V rámci debetných obrátov na účte boli na ľarchu účtu žalovanej okrem iných plnení účtované aj úroky v sume 2.224,77 eur a v sume 817,64 eur, ako to vyplýva z tvrdení žalobcu, predložených zoznamov transakcií na účte ako aj z predložených výpisov z bežného účtu žalovanej. Žalobca na vysvetlenie uviedol, že zmluvné strany si dohodli povinnosť žalovanej platiť z čerpaných peňažných prostriedkov úroky v sadzbe 17,90 % ročne v zmysle vývesky úrokových sadzieb účinnej ku dňu podpísania dodatku a úrok upravujú ustanovenia čl. 13 až 15 dodatku (zrejme mal na mysli článok 2 body 13 až 15 dodatku, keďže predmetný dodatok má len 6 článkov). V čl. 2 bod 13 je stanovené, že klient sa zaväzuje zaplatiť Banke z čerpaného úverového rámca úroky za dohodnutých podmienok. Úroky sa vypočítavajú na dennom základe, ako príslušné percento (úroková sadzba) z poskytnutých a nezaplatených peňažných prostriedkov. Úroková sadzba povoleného prečerpania je dohodnutá ako variabilná, pričom referenčnou úrokovou sadzbou je O. Y. pre povolené prečerpanie Banky. Podľa bodu 14 článku 2 dodatku Úroková sadzba prekročenia je dohodnutá ako variabilná, vo výške súčtu referenčnej úrokovej sadzby BASERATE pre povolené prečerpanie a 9% p. a.. Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania musí byť uzavretá písomne v zmysle § 9 ods. 1, § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa § 10 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania musí obsahovať aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z., teda úrokovú sadzbu. Úroková sadzba je v zmysle tohto ustanovenia podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu dodatok k zmluve o bežnom účte v časti zmluvného dojednania úrokovej sadzby z povoleného prečerpania nespĺňa požiadavku určitosti právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V bode 13 článku 3 dodatku je úroková sadzba pri povolenom prečerpaní stanovená ako variabilná, referenčná úroková sadzba BASE RATE pre povolené prečerpanie banky. Chýba údaj o konkrétnej výške úrokovej sadzby. Úroková sadzba v zmluve vymedzená zložitou, s použitím viacerých slov vrátane cudzojazyčných výrazov (BASE RATE) bez ich prekladu do slovenského jazyka a bez bližšieho vysvetlenia. Podľa tvrdenia žalobcu sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu dňa 29.10.2019, kedy jej žalobca znížil limit povoleného prečerpania na 0 eur a dlh žalovanej sa navyšoval o úroky z prekročenia až do 7.11.2019, kedy bol účet zatvorený a úrok z prekročenia podľa výpisu z novembra 2019 predstavoval sumu 10,09 eur. Neurčito je stanovená aj úroková sadzba za prekročenie v čl. 2 bode 14 dodatku, v rámci ktorého je tiež uvádzané slovné spojenie referenčná úroková sadzba BASE RATE + 9% ročne. Percentuálna výška ročnej úrokovej sadzby povoleného prečerpania a ročnej úrokovej sadzby prekročenia nie je uvedená ani v prílohe č. 1, ktorá je súčasťou dodatku k zmluve o bežnom účte. Takéto zmluvné vymedzenie úrokovej sadzby v zmluve nie je podľa

názoru súdu dostatočne zrozumiteľné a určité, a preto je zmluvné ustanovenie o úroku absolútne neplatné v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 273 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy môže byť určená aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Inkorporácia zmluvných dokumentov do zmluvy musí byť vykonaná riadne a transparentne, teda priamo v zmluve, ktorú podpisuje spotrebiteľ, musí byť uvedený jasný, zrozumiteľný odkaz na konkrétne zmluvné dokumenty, v ktorých sú upravené jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán. V rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany sú tzv. krížové inkorporačné doložky, resp. odkazy, keď zmluva odkáže na jedny obchodné podmienky, tie zase odkážu na ďalší zmluvný dokument. Ide o netransparentné odkazy, ktoré vnášajú do zmluvného vzťahu právnu neistotu na úkor spotrebiteľa, ktorý sa v dôsledku viacnásobných odkazov nedokáže riadne oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami vyplývajúcimi mu zo zmluvy. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej pri výklade Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica") konštatoval, že nie je nevyhnutné, aby náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované smernicou o zmluvách o spotrebiteľskom úvere boli obsiahnuté v jedinom dokumente. Súdny dvor ale zároveň v tomto rozsudku uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať jasné a zrozumiteľné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, s tým, že tieto iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče musia byť skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Podľa čl. 2 bod 1 dodatku sa mal právny vzťah z povoleného prečerpania tiež riadiť obchodnými podmienkami pre poskytovanie spotrebiteľských úverov formou povoleného prečerpania a prekročenia B. W., U. (obchodné podmienky 1), v ktorých obchodných podmienkach mali byť podľa čl. 2 bod 16 dodatku uvedené podrobnosti o úrokových sadzbách. Obchodné podmienky 1 však žaloba na výzvu súdu nepredložil súdu a ani netvrdil, žeby výška úrokovej sadzby bola uvedená v tomto zmluvnom dokumente. Výška úrokovej sadzby nie je uvedená ani v predložených všeobecných obchodných podmienkach, ani v sadzobníku poplatkov, účinných ku dňu uzavretia dodatku k zmluve o bežnom účte. Úroková sadzba povoleného prečerpania bola podľa tvrdenia žalobcu uvedená vo výške 17,90% ročne na výveske úrokových sadzieb účinnejšej od 21.7.2010. Vývesku úrokových sadzieb podľa tvrdenia žalobcu banka zverejňuje na svojej web stránke a na pobočkách. V tomto prípade však ide o verejnoprávnu povinnosť bánk vyplývajúcu z § 37 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a jej splnenie nemá vplyv na trvanie povinnosti banky v rámci kontraktčného súkromnoprávneho procesu uviesť do zmluvy výšku úrokovej sadzby, ktorá je povinnou náležitosťou zmluvy o povolenom prečerpaní v zmysle § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca predložil súdu fotokópiu prehľadu úrokových sadzieb účinného od 21.7.2010, v ktorom pre bankový produkt povolené prečerpanie bola uvedená úroková sadzba Base Rate vo výške 17,90% ročne. Žalobca netvrdil, žeby tento prehľad úrokových sadzieb bol odovzdaný žalovanej pri podpise dodatku k zmluve o bežnom účte, žeby sa s ním žalovaná oboznámila. Dodatok k zmluve o bežnom účte s takýmto postupom ani nepočíta, pretože neuvádza, že prehľad, resp. výveska úrokových sadzieb je neoddeliteľnou súčasťou dodatku k zmluve o bežnom účte, neuvádza žeby sa žalovaná pred podpisom dodatku k zmluve o bežnom účte oboznámila s výveskou úrokových sadzieb a žeby sa ňou vyslovila súhlas. Na vývesku úrokových sadzieb zmluva o bežnom účte a ani dodatok k zmluve o bežnom účte ani príloha č. 1 k tomuto dodatku vôbec neodkazujú. V dodatku nie je žiadna zmienka o výveske úrokových sadzieb. Aj v zmysle záverov Súdneho dvora EÚ prijatých v citovanom rozsudku je potom zrejmé, že v danom prípade v dodatku k zmluve o bežnom účte chýba priamy transparentný odkaz na vývesku úrokových sadzieb, v ktorej je upravená konkrétna výška úrokovej sadzby predmetného bankového produktu. Keďže žalobca nepreukázal, že žalovaná bola pri vstupe do záväzkového vzťahu veriteľom oboznámená s tým, že úroková sadzba v konkrétnej výške je stanovená vo výveske úrokových sadzieb a dodatok k zmluve o bežnom účte na žiadnom mieste neodkazuje na vývesku úrokových sadzieb ako na dokument, v ktorom je uvedená výška úrokovej sadzby, nie je možné prijať záver, že výveska úrokových sadzieb je neoddeliteľnou súčasťou predmetnej spotrebiteľskej zmluvy o úvere. Výška úrokovej sadzby pri povolenom prečerpaní aj pri prekročení na bežnom účte predstavuje dôležitý údaj, ktorý žalovanej ako spotrebiteľovi umožní spoznať rozsah svojho záväzku, teda spoznať výšku odplaty na báze ročnej alebo mesačnej percentuálnej sadzby, ktorú bude povinná zaplatiť banke za čerpané peňažné prostriedky. Nič nebránilo banke (právnemu predchodcovi žalobcu) uviesť konkrétnu výšku ročnej úrokovej sadzby transparentne priamo do dodatku k zmluve o bežnom účte, alebo aspoň do prílohy č. 1 k dodatku, v ktorom sú uvedené základné parametre povoleného prečerpania. V tejto súvislosti súd uvádza, že právny predchodca žalobcu bol podľa § 10 ods. 2 písm. f) zákona č.

129/2010 Z.z. povinný pravidelne informovať žalovanú ako spotrebiteľa prostredníctvom výpisu z účtu alebo na inom trvanlivom médiu o uplatňovanej úrokovej sadzbe. Splnenie tejto povinnosti zo strany právneho predchodcu žalobcu a žalobcu nebolo preukázané ani z predložených výpisov z bežného účtu žalovanej za obdobie od februára 2010 do októbra 2017, z ktorých výpisov nevyplýva žiadna informácia o výške uplatňovanej úrokovej sadzby, a napriek tomu sú v nich na ľarchu účtu žalovanej účtované úroky v rôznych sumách. Žalobca po prvý krát informoval žalovanú o výške úrokovej sadzby z čerpaných prostriedkov až vo výpise z bežného účtu za mesiac november 2017, keď vo výpise oznámil výšku úrokovej sadzby 19,90% ročne. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu však nemožno zhojiť dodatočným schválením a nemôže sa konvalidovať ani dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti mal súd za to, že žalobca nepreukázal platné zmluvné dojednanie o povinnosti žalovanej uhradiť právnemu predchodcovi žalobcu úrok z povoleného prečerpania a úrok z prekročenia na bežnom účte. Pre neplatné zmluvné dojednanie o úroku z úveru nevznikol žalovanej z úverovej zmluvy záväzok zaplatiť banke úroky zo spotrebiteľského úveru. Z tvrdení žalobcu potvrdených predloženými listinami bolo preukázané, že rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na bežnom účte predstavoval sumu 2.716,30 eur. Kreditné operácie boli podľa tvrdenia žalobcu zarátané na istinu. Na ľarchu účtu žalovanej boli účtované ako debetné operácie aj úroky v sume 2.224,77 eur do 31.7.2017 a od 1.8.2017 (od zlúčenia právneho predchodcu žalobcu so žalobcom) úroky v sume 817,64 eur. Keďže veriteľovi nevznikol nárok na úrok z úveru, súd na túto časť debetných operácií v celkovej sume 3.042,41 eur prihliadať nemohol, a pretože úhrnná suma účtovaných úrokov presahuje žalobcom uplatnený dlh v sume 2.716,30 eur, je zrejmé, že žalovaná nemá voči žalobcovi žiaden neuhradený dlh z predmetného záväzkového vzťahu. Preto súd žalobu zamietol.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd podľa § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ s tým, že žalovaná bola v spore plne procesne úspešná a vzniklo jej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Keďže však zo spisu nevyplýva, žeby žalovanej vznikli nejaké trovy konania, súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Poukázal na to, že súd porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s ustanovením § 151 CSP skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovanou spochybnené. Žalovaná v konaní nijako nespochybnila resp. nerozporevala dôvod ani výšku uplatnenej pohľadávky žalobcu. Žalobca ďalej z opatrnosti k uplatnenému nároku uviedol, že predkladá súdu Obchodné podmienky B. W., U.. pre poskytovanie spotrebiteľských úverov formou povoleného prečerpania a prekročenia účinné od 11.06.2010 (účinné ku dňu uzavretia dodatku ku zmluve o bežnom účte). Tieto Obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o bežnom účte v znení dodatku o povolenom prečerpaní uzavretej medzi Klientom a Bankou a poukázal na znenie týchto obchodných podmienok, ktoré sa týka povoleného prečerpania vrátane dojednaných úrokov z neho. Poukázal aj na to, že ustanovenia týkajúce sa úrokových sadzieb upravujú taktiež články 13 - 15 dodatku k zmluve. Ďalej uviedol, že žalobca ako banka zverejňuje VOP, Sadzobník poplatkov ako i výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické, na každom obchodnom mieste (požiadavka zákona o bankách), pričom každú zmenu banka oznamuje klientom vo výpisoch z účtu. Výška úrokovej sadzby banky pre depozitné produkty sa môže meniť, a to najmä v závislosti od zmien vyššie uvedených predpokladov. Aktuálnu výšku úrokovej sadzby banky pre depozitné produkty banka oznamuje zverejnením. Úroková sadzba pre klienta sa určí ako sadzba vo výške platnej Úrokovej sadzby banky pre depozitné produkty. Takto oznámená úroková sadzba je pre banku aj klienta záväzná počas celého obdobia platnosti úrokovej sadzby, pokiaľ nebolo v zmluve o bežnom účte dohodnuté inak. Zmenu úrokovej sadzby založenú na zmene referenčnej úrokovej sadzby oznamuje banka zverejnením. Banka si vyhradzuje právo zmeniť úrokovú sadzbu ako aj spôsob úročenia z dôvodu zmeny právnych predpisov, z dôvodu zmeny obchodnej politiky banky, skvalitnenia, zjednodušenia či zmien v poskytovaní bankových produktov a služieb, alebo v dôsledku takých zmien na bankovom trhu, ktoré môžu ovplyvniť poskytovanie produktov a služieb. Výška úrokovej sadzby platná pre povolené prečerpanie a prekročenie povoleného prečerpania bola dohodnutá ako variabilná, a vyplývala z VOP, Dodatku, Obchodných podmienok 1 v spojení s Výveskou úrokových sadzieb, v ktorej banka vyhlasovala (zverejňovala) úrokovú sadzbu pre povolené prečerpanie aj prekročenie. Žalovaná opakovane porušovala zmluvnú povinnosť tým, že prekračovala povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle Čl. 8.9 VOP (VOP V. O. W., U. účinné od 1.1.2019 - účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania) a dňa

29.10.2019 znížil žalovanej limit povoleného prečerpania na 0,- eur tak, ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- EUR sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18) a čl. 3.13 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- eur. Žalobca potom poukázal na § 2 písm. f) a § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu prekročenia, v zmysle ktorých aj celkom bez osobitných ustanovení zmluvy o bežnom účte by sa prekročenie žalovanej spravovalo ustanoveniami zákona o prekročení, pričom v prípade prekročenia nemusí zmluva ako obligatórnu náležitosť obsahovať dokonca ani údaj o výške úroku. Naopak, postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe, čo žalobca dodržal. Žalobca ako banka zverejňuje VOP, Sadzobník poplatkov ako i výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické, na každom obchodnom mieste (požiadavka Zákona o bankách), pričom každú zmenu banka oznamuje klientom vo výpisoch z účtu. Okrem toho bola žalovaná informovaná o svojom prekročení na účte výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplýva výška a obsah prekročenia a taktiež informáciou v Internetbankingu, v ktorom je uvedený prehľad obrátov na účte, aktuálny zostatok a ďalšie informácie o stave účtu. Po zrušení poskytnutého limitu povoleného prečerpania na účte sa debetný zostatok na účte žalovanej spravuje príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch o Prekročení. Ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, ktoré obsahuje dotknuté dojednanie o úroku pre prípad nepovoleného debetu, takmer doslovne kopíruje zákonnú úpravu, keďže ide o inštitút prekročenia v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Aj v zmysle bodu 3.4. Všeobecných obchodných podmienok účinných ku dňu podpísania Dodatku: 3.4.1. „V prípade prečerpania prostriedkov na bežnom účte do nepovoleného debetného zostatku (ďalej len „nepovolený debet“) je tento úročený sankčným úrokom z nepovoleného debetu v aktuálne platnej výške (ďalej len „sankčný úrok“), a to odo dňa, kedy došlo k nepovolenému debetu. Banka zverejňuje zmenu výšky sankčného úroku písomne jeho vyvesením vo svojich obchodných priestoroch. 3.4.2. Banka je oprávnená svoje pohľadávky voči klientovi zúčtovať na ľarchu jeho účtu, a to aj v prípade, ak na účte nie je dostatok finančných prostriedkov a zúčtovaním na ľarchu účtu sa účet dostane do nepovoleného debetu alebo v prípade, ak sa účet už v nepovolenom debete nachádza a zvýši sa tým rozsah nepovoleného debetu. 3.4.3. Nepovolený debet, vrátane sankčného úroku, je klient povinný vyrovnať bez zbytočného odkladu, najneskôr však do 30 dní od jeho vzniku, inak je Banka oprávnená postupovať podľa bodu 3.3.5. Odstúpením od zmluvy zo strany Banky a zrušením bežného účtu nezanká klientovi povinnosť vyrovnať vzniknutý nepovolený debet spolu so sankčnými úrokmi. Sankčným úrokom sa rozumie úrok z omeškania. Na základe týchto skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

7. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

8. Odvolací súd preskúmaním veci v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

9. V prvom rade odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie svojím postupom, kedy aj bez námietky zo strany žalovanej skúmal platnosť dojednania úrokov z povoleného prečerpania, resp. prekročenia nijako nezasiahol do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, nemožno vykladať tým spôsobom, že ak niektorá zo zmluvných strán tvrdí existenciu určitého právneho úkonu /

napríklad uzatvorenie zmluvy/ a druhá strana toto tvrdenie nepoprie, tak má mať konajúci súd za to, že daný právny úkon bol nielen účinený ale je aj platný. Uvedené zákonné ustanovenie možno aplikovať len na otázky skutkové, nie právne, medzi ktoré patrí aj otázka platnosti právneho úkonu. Konajúci súd má preto právo i povinnosť aj bez výslovnej námietky niektorej zo sporových strán skúmať otázku absolútnej neplatnosti právneho úkonu alebo jeho časti, na ktorú musí ex offio, z úradnej povinnosti vždy prihliadať. Súdu prvej inštancie preto niet v tomto zmysle čo vytknúť.

10. Podstatou odvolania žalobcu je potom otázka dôvodnosti nároku na úrok zo sumy povoleného prečerpania bežného účtu. Súd prvej inštancie považoval tento nárok za neopodstatnený pre neurčitosť dojednaní výšky úrokovej sadzby povoleného prečerpania a z toho vyplývajúcu absolútnu neplatnosť tohto dojednaní. Nepoprel však samotnú možnosť úročenia povoleného prečerpania, ktoré je svojou podstatou úverom /§ 710 Obchodného zákonníka/.

11. Súd prvej inštancie založil svoje zamietavé rozhodnutie na neurčitosti dojednaní výšky úrokovej sadzby povoleného prečerpania a prekročenia (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a s týmto záverom sa odvolací súd plne stotožňuje. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že v čl. 2 bod 13 dodatku k zmluve o bežnom účte je stanovené, že „klient sa zaväzuje zaplatiť Banke z čerpaného úverového rámca úroky za dohodnutých podmienok. Úroky sa vypočítavajú na dennom základe, ako príslušné percento (úroková sadzba) z poskytnutých a nezaplatených peňažných prostriedkov. Úroková sadzba povoleného prečerpania je dohodnutá ako variabilná, pričom referenčnou úrokovou sadzbou je BASE RATE pre povolené prečerpanie Banky.“. Podľa bodu 14 článku 2 dodatku potom „Úroková sadzba prekročenia je dohodnutá ako variabilná, vo výške súčtu referenčnej úrokovej sadzby BASE RATE pre povolené prečerpanie a 9% p.a.“. Výšky úrokov povoleného prečerpania i prekročenia je teda naviazaná na úrokovú sadzbu BASE RATE a teda vedomosť spotrebiteľa ako zmluvnej strany o výške týchto úrokov je celkom závislá na pochopení slovného spojenia BASE RATE a poznání jeho obsahu. Jedná o výraz v cudzom jazyku, ktorý pre priemerného spotrebiteľa nemá konkrétny obsah. K tomuto sa pridružuje text dojednaní, že úroková sadzba prekročenia je variabilná a banka je oprávnená ju meniť. I keď sa teda spotrebiteľ nejakým spôsobom dopracuje k poznaniu úrokovej sadzby BASE RATE, nie je zrejmé, či sa jedná o skutočnú výšku úrokovej sadzby v danom čase, pretože tento konkrétny výsledok je spochybnený dojednanou variabilitou s oprávnením banky zmeniť úrokovú sadzbu. Možnosť zistiť obsah zmluvného dojednaní o úrokoch takto zložitým spôsobom predstavuje v prípade spotrebiteľa skutočne neurčitosť vyjadrenia zmluvného dojednaní, a s tým spojenú jeho neplatnosť, ako správne konštatoval súd prvej inštancie.

12. Pokiaľ žalobca v odvolaní predložil Obchodné podmienky svojho právneho predchodcu pre poskytovanie spotrebiteľských úverov formou povoleného prečerpania a prekročenia, z ktorých má byť obsiahnuté jasné a zrozumiteľné dojednanie o úrokoch z povoleného prečerpania a prekročenia, a ktoré majú upravovať práva a záväzky zmluvných strán z povoleného prečerpania a prekročenia a majú byť súčasťou zmluvy, resp. dodatku k nej, tak podľa odvolacieho súdu sa tu jedná o novotu v odvolacom konaní.

13. Predložené obchodné podmienky a skutkové tvrdenia žalobcu o ich obsahu žalobca nepredložil a neuviedol do vyhlásenia uznesenia súdu prvej inštancie o skončení dokazovania na pojednávaní dňa 12.03.2021, ale až v odvolacom konaní, a teda ide o tzv. novoty v odvolacom konaní, uplatnené až po okamihu zákonnej koncentracii konania, na ktoré by mohol odvolací súd prihliadať len za splnenia podmienok § 366 CSP /a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie/. Odvolací súd však v tomto spore nezistil naplnenie žiadneho už uvedených dôvodov § 366 CSP pre použitie novôt zo strany žalobcu v odvolacom konaní. Novoty uplatnené žalobcom sa netýkajú procesných podmienok /medzi ktoré patria napríklad právomoc súdu, príslušnosť súdu, neexistencia prekážky začatého konania (litispencie), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) a podobne/, netýkajú sa vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu a nejde ani o situáciu, kedy ich žalobca bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie /toto ani sám žalobca netvrdí/. Novotami žalobcu nemá byť ani preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uvedené súvisí s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať

za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takouto inou vadou je akékoľvek procesné pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré nie je subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 CSP, za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie veci. Príkladom takejto inej vady môže byť nesprávne realizované poučenie zo strany súdu, pochybenia pri vykonávaní dokazovania, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami a podobne. Žalobca vo svojom odvolaní konkrétnu vadu konania pred súdom prvej inštancie, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci netvrdí, a teda ani neodôvodňuje použitie novoty v odvolacom konaní z tohto dôvodu a odvolací súd sám takúto vadu pri preskúmaní veci nezistil. Pokiaľ by takouto vadou konania pred súdom prvej inštancie malo byť to, že súd prvej inštancie nevyzval žalobcu na predloženie takýchto obchodných podmienok, odvolací súd poukazuje na to, že samotný žalobca uvádza, že tieto sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a preto ich mal žalobca pri podaní žaloby bez ďalšieho predložiteľ spolu so zmluvou o bežnom účte a jej dodatkom, ktoré majú byť právnym titulom jeho uplatneného nároku.

14. Keďže v spore nebola splnená žiadna zo zákonných podmienok, za splnenia ktorej by odvolací súd mohol prihliadnuť na novoty uplatnené žalobcom v jeho odvolaní, považuje odvolací súd skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie za úplný a správny a za rovnako správne považuje aj jeho právne posúdenie zo strany súdu prvej inštancie.

15. Odvolací súd však napriek tomu ešte uvádza, že aj keby bolo možné prihliadnuť na novoty uplatnené žalobcom v jeho odvolaní, nevedlo by to k revízii právnych záverov odvolacieho súdu o neplatnosti dojednania úrokov z povoleného prečerpania a prekročenia.

16. Podľa odvolacieho súdu nepostačuje dojednať úrokovú sadzbu, ktorou sa úročí nepovolené prečerpanie, resp. prekročenie, vo všeobecných obchodných podmienkach. Úlohou všeobecných obchodných, resp. zmluvných podmienok v prípade spotrebiteľských zmlúv je spresniť a rozvinúť niektoré ustanovenia zmluvy, prípadne upraviť určité technické náležitosti. Tento názor opiera o nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, v ktorom Ústavný súd Českej republiky konštatoval, že „V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť ak ide o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť výrazne menšej veľkosti než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá aj na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Aj v spotrebiteľských zmluvách je možné uplatniť všeobecné obchodné podmienky, viac menej takáto aplikácia má nielen uvedené formálne obmedzenia, ale aj obmedzenia obsahové. Je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť na to aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú. Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu.“ Ústavný súd ČR v citovanom rozhodnutí uviedol aj to, že v spotrebiteľských zmluvách je možné všeobecné obchodné podmienky uplatniť v zákonných limitoch, medzi ktoré patrí, že nesmú (pod hrozbou absolútnej neplatnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka) obsahovať dojednania, ktoré v rozpore s požiadavkou dobrej viery znamenajú k ujme spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy, akou je výška úroku z povoleného prečerpania a prekročenia vo všeobecných obchodných podmienkach, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a pripravil ich výlučne veriteľ, takúto nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa vyvoláva.

17. Rovnako na vyššie uvedených záveroch súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nič nemení ani poukaz na § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Toto ustanovenie nezakladá bez ďalšieho (bez dohody s dlžníkom) veriteľovi právo na úrok z povoleného prečerpania a prekročenia, ale ukladá veriteľovi tam vymedzenú informačnú povinnosť voči spotrebiteľovi (čo do jej rozsahu, frekvencie a spôsobu jej poskytnutia veriteľom), aby tento mal možnosť včas reálne posúdiť rozsah svojho aktuálneho záväzku voči veriteľovi. Toto ustanovenie je zamerané na ochranu spotrebiteľa, nie na umožnenie presadenia svojvoľne veriteľa zakladať jednostranne (bez dohody s dlžníkom) záväzky spotrebiteľa voči veriteľovi, ako sa to snaží podsúvať súdu žalobca. Preto podľa odvolacieho súdu nie je pre právne posúdenie tejto veci rozhodujúce, či bolo v konaní preukázané, že žalovaný mal možnosť sa so

všeobecnými obchodnými podmienkami v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o bežnom účte a úrokovými sadzbami produktov/výveskami úrokových sadzieb oboznámiť, resp. že sa s nimi naozaj oboznámil.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).